

i hvad mån alkoholism kan betraktas såsom en sjukdom, samt hvad som i sådant fall kan och bör från statens sida göras för att bereda alkoholister nödig sjukvård.

Stockholm den 25 januari 1896.

P. Waldenström.

N:o 43.

Af herr **O. Persson** i Killebäckstorp, *om ändrad lydelse af 15 kap. 2 § rättegångsbalken.*

I 15 kap. 2 § rättegångsbalken stadgas, att »de, som för andra må tala och svara, skola vara oberyktade, ärlige, redlige och förståndige män». Detta stadgande tolkas numera af vissa domstolar ej så strängt, att icke jemväl qvinna får uppträda såsom ombud, liksom qvinligt testamentsvittne har förklarats gilt, trots lagens föreskrift, i 16 kap. 1 § ärfdabalken, om vittne af två gode män. Andra domstolar deremot hålla strängt på ordalydelsen och fordra, att ombud måste vara man. För erhållande af enighet i rättskipningen får jag, som finner att qvinna bör uti ifrågavarande afseende vara likställd med man, vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade för sin del besluta sådan ändring i 15 kap. 2 § rättegångsbalken, att hinder ej må i lagens ordalydelse finnas därför, att jemväl qvinna, som besitter de i lagrummet omförmälda egenskaper, må kunna för andra tala och svara, eller att anförda stadgande i 15 kap. 2 § rättegångsbalken erhåller följande förändrade lydelse: De, som

för andra må tala och svara, skola vara oberyktade, ärlige, redlige och förståndige.

Stockholm den 24 januari 1896.

Olof Persson.

Killebäckstorp.

N:o 44.

Af herr **O. Persson** i Killebäckstorp, *angående bevilning för inkomst af aktier.*

Länge har det man och man emellan diskuterats, huruvida det må kunna anses billigt, att inkomst af aktier, såsom nu är förhållandet, äro befriade från bevilning. De skäl, som tala för befrielse, äro särskildt framhållna i § 15 af den för taxeringsmyndigheterna gällande instruktion, så lydande: »Enär vederbörande bolag eller inrättning skall erlægga bevilning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget eller inrättningen nedlagda aktiekapitalet och för den vinst, som rörelsen derutöfver lemnar, så böra de enskilde delegarne icke taxeras för inkomst från samma bolag eller inrättning.» — Sanningen af de såsom skäl anförda omständigheter är obestriddig, men slutledningen är, enligt mitt förmenande, icke fullt riktig. Ett bolag är i likhet med en bank en institution, ett skatteföremål för sig, af hvars skattebördor icke den enskilde aktieegande kapitalisten bör draga nytta i beskattningsafseende. En motsatt åsigt skulle leda derhän, att t. ex. en qvarnegare, hvilken erlägger bevilning för qvarnen såsom för annan fastighet, icke borde särskildt skatta för inkomst af qvarnen, eller omvänt, att egaren